

UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

College van Beroep voor de Examens

Jaarverslag 2023

Amsterdam, Juni 2024

Inhoudsopgave

1.	Inleiding.....	3
2.	Samenstelling College van Beroep voor de Examens	4
3.	Overzicht aantal beroepen	5
	3.1 Aantal beroepen verdeeld naar faculteit.....	5
	3.2 Aantal beroepen verdeeld naar commissie.....	7
	3.3 Aantal beroepen verdeeld naar onderwerp.....	9
	3.4.1 Aantal beroepen over voorgaande jaren	10
	3.4.2 Toename over de jaren heen (specifiek 2019 – 2023).....	10
4.	Uitlichting van enkele uitspraken.....	12
	4.1 Fraude en plagiaat	13
	4.2 Beoordeling tentamen	15
	4.3 Toelating tot de master.....	17
	4.4 Aanwezigheidsplicht	19
5.	Hoger beroep bij de Raad van State	21

College van Beroep voor de Examens
Spui 21
Postbus 19268
1000 GG Amsterdam
tel.: 020-525 2736

1. Inleiding

De Universiteit van Amsterdam heeft een College van Beroep voor de Examens (hierna: het College) zoals is voorgeschreven in artikel 7.60, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Voor u ligt het jaarverslag van het College, dat ziet op het (kalender)jaar 2023.

Op grond van artikel 7.61 van de WHW, kunnen studenten bij het College in beroep gaan tegen beslissingen van examencommissies of examinatoren. Het College heeft de taak om vervolgens te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Door dat in de wet gegeven criterium 'strijd met het recht' is de controlerende taak van het College beperkt. Zo mag het College zich niet een eigen oordeel vormen over de inhoud van gemaakte (onderdelen van) examens. De zittingen en jurisprudentie van het College zijn openbaar.

Het College is ter zitting samengesteld uit drie leden: een (externe) voorzitter, een lid afkomstig uit het wetenschappelijk personeel (WP) en een student-lid. Voor informatie over de samenstelling wordt korthedshalve verwezen naar het overzicht in hoofdstuk 2.

2. Samenstelling College van Beroep voor de Examens

Naam	Faculteit	Functie
de heer prof. mr. P.J.J. Zoontjens	extern	voorzitter
mevrouw dr. K.A.W.M. de Jong	extern	Plv. voorzitter
mevrouw E.M.J. Hardy	extern	Plv. voorzitter
mevrouw N.J.A.P.B. Niessen	extern	Plv. voorzitter
de heer dr. R. Wilders	AMC	lid (WP)
de heer dr. F.T. Groenewegen	FdR	lid (WP)
de heer dr. R. van Hemert	FEB	lid (WP)
mevrouw E.A. Duyster-Went, RA	FdR	lid (WP)
mevrouw N.E.L. Hol	FdR	lid (student)
mevrouw S. Boll	FdR	lid (student)
de heer R.V. van Beek	FGw	lid (student)
de heer D. Rademaekers	FMG	lid (student)

Het College werd ondersteund door de ambtelijk secretarissen;

mw. mr. M.M. de Roon

mw. mr. S.M. Jurg-Smith

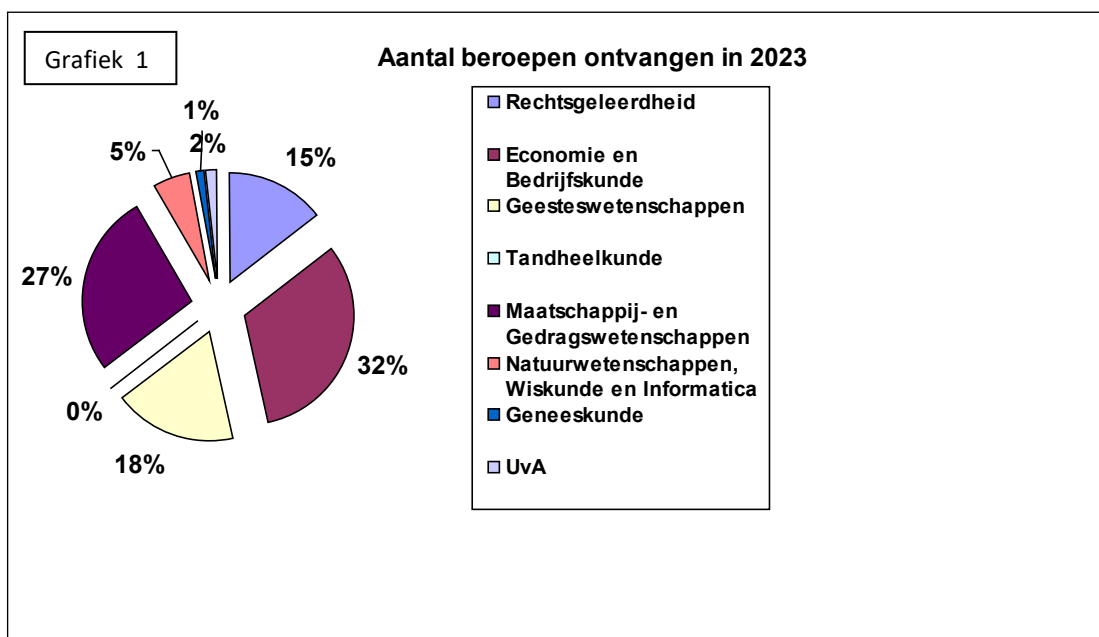
mw. mr. D.L.M. van der Zande

De griffie bestond uit mw. A. Kramer en mw. M. Tersteeg.

3. Overzicht aantal beroepen

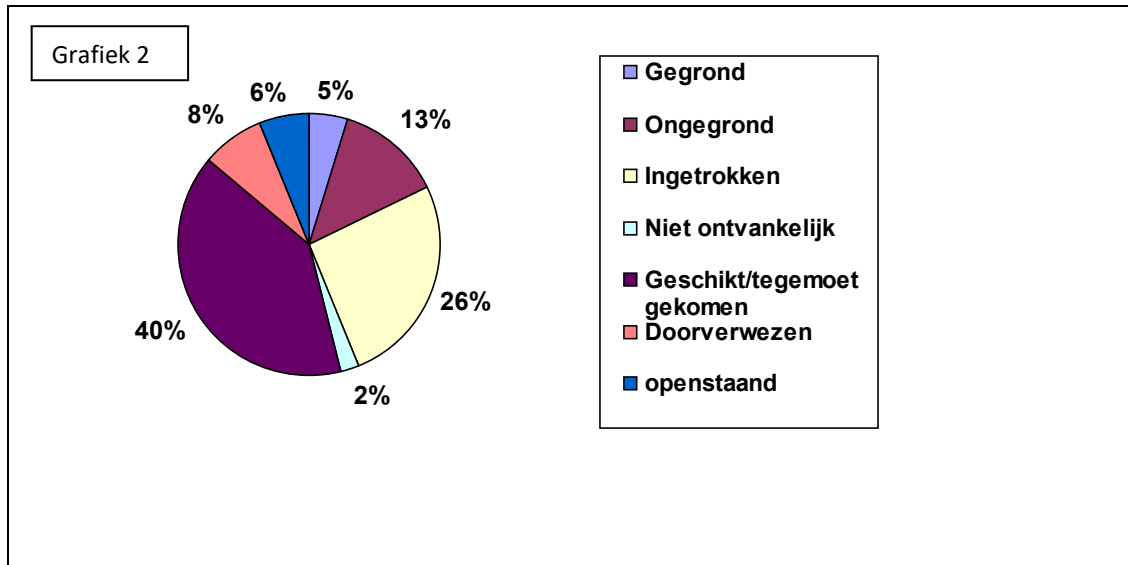
3.1 Aantal beroepen verdeeld naar faculteit

Tabel 1 - 2023								
	aantal nieuwe beroepen	gegrond	ongegrond	ingetrokken	geschikt/tegemootgekomen	niet ontvankelijk	tekst en uitleg gegeven/doorverzezen	openstaand op 31 december 2023
Rechtsgeleerdheid, inclusief PPLE	122	3	19	32	44	6	10	8
Economie en Bedrijfskunde	261	13	33	59	101	6	31	18
Natuurwetenschappen, Wiskunde, en Informatica	45	5	3	16	15	-	3	3
Geesteswetenschappen	147	2	25	35	67	3	5	10
Tandheelkunde	2	1	-	-	1	-	-	-
Geneeskunde	10	-	2	2	5	-	1	-
Maatschappij- en Gedragwetenschappen	223	15	24	67	88	4	14	11
UvA (onbekend welke opleiding)	14	-	1	4	8	-	-	1
Totaal	824	39	107	215	329	19	64	51

Toelichting tabel 1 en grafiek 1

Het College heeft in totaal 824 nieuwe beroepen ontvangen. Een totaal van 920 beroepen is bij het College in behandeling geweest, waarvan er 869 zijn afgehandeld. Het feit dat er meer beroepen in behandeling zijn genomen dan er zijn ontvangen, is te verklaren door het feit dat er nog een aantal beroepen uit 2022 afgehandeld is. Net als in de voorgaande jaren zijn in 2023 de meeste beroepen ingesteld door studenten van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde, te weten 261.

Toelichting grafiek 2

Onder de categorie 'Geschikt/tegemoetgekomen' vallen de beroepen waarin de student na het schikkingsgesprek of al in het stadium daarvoor tegemoet is gekomen in zijn beroep en zijn beroep intrekt. Deze intrekkingen vallen niet onder de categorie 'ingetrokken' beroepen.

De categorie 'ingetrokken' ziet op de beroepen, die door de student naar aanleiding van bijvoorbeeld een verweerschrift worden ingetrokken, of die al worden ingetrokken voordat er überhaupt een verweerschrift is ontvangen, nadat een minnelijk schikkingsgesprek wordt gevoerd of na ontvangst van de ontvangstbevestiging waarin de bevoegdheden staan genoemd van het CBE en de procedure is omschreven.

Onder de categorie 'Doorverwezen' vallen berichten die bij het College zijn binnengekomen, maar niet voor het College bestemd zijn. Te denken valt bijvoorbeeld aan initiële verzoeken, die nog door een examencommissie/ toelatingscommissie beoordeeld moeten worden of brieven die bestemd zijn voor een andere commissie (geschillenadvies- of klachtencommissie), maar ook beroepen tegen een deelcijfer, aangezien het pas mogelijk is beroep in te stellen tegen een eindcijfer.

3.2 Aantal beroepen verdeeld naar commissie

Vanuit de examen-, toelatings- en BSA-commissies krijgt het College vaak de vraag hoeveel beroepen zijn ingediend bij hun specifieke commissie, dan wel in vergelijking met eenzelfde soort commissie bij een andere faculteiten. Derhalve heeft het College ook specifiekere cijfers per soort commissie en per faculteit vastgesteld (**tabellen 2**). In **bijlage 1** zijn ook alle jaarcijfers, verdeeld naar commissie over de jaren 2019 tot en met 2023 terug te vinden.

Tabellen 2:

Faculteit der Rechtsgeleerdheid	aantal beroepen
Beroepen voor de toelatingscommissie	8
Beroepen voor de examencommissie	96
Beroepen voor de examencommissie PPLE	8
Beroepen voor de BSA-commissie	6
Onbekend	4
Totaal	122

Faculteit Economie en Bedrijfskunde	aantal beroepen
Beroepen voor de toelatingscommissie (incl. Backoffice)	61
Beroepen voor de examencommissie	170
Beroepen voor de BSA-commissie	30
Totaal	261

Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica	aantal beroepen
Beroepen voor de toelatingscommissie	16
Beroepen voor de examencommissie	23
Beroepen voor de BSA-commissie	6
Totaal	45

Faculteit der Geesteswetenschappen	aantal beroepen
Beroepen voor de toelatingscommissie	44
Beroepen voor de examencommissie	81
Beroepen voor de BSA-commissie	21
Onbekend	1
Totaal	147

Faculteit der Maatschappij- en Gedragwetenschappen	aantal beroepen
Beroepen voor de toelatingscommissie	56
Beroepen voor de examencommissie	143
Beroepen voor de BSA-commissie	21
Onbekend	3
Totaal	223

Faculteit der Tandheelkunde	aantal beroepen
Beroepen voor de examencommissie	2
Totaal	2

Faculteit der Geneeskunde	aantal beroepen
Beroepen voor de examencommissie	9
Beroepen voor de BSA-commissie	1
Totaal	10

UvA (onbekend welke opleiding)	aantal beroepen
Beroepen voor de toelatingscommissie	6
Beroepen voor de examencommissie	7
Beroepen voor de BSA-commissie	1
Totaal	14

3.3 Aantal beroepen verdeeld naar onderwerp

Tabel 3 - 2023	aantal beroepen	% van totaal aantal ingediende beroepen
Afgifte getuigschrift	9	1,09%
Beoordeling tentamen	216	26,21%
Bindend studieadvies	86	10,80%
Toelating tot de master	191	23,18%
Extra tentamenkans	39	4,73%
Vrijstellingsverzoek	45	5,46%
Extra tentamenvoorziening	1	0,12%
Fraude/plagiaat, inclusief ongeldig digitaal tentamen (proctorio)	74	8,98%
Iudicia (waaronder cum laude) en afgifte getuigschrift	8	0,97%
Geldigheidsduur tentamens	2	0,24%
Samenstelling vrije bachelor/master	-	0%
Beoordeling van scriptie/stage	38	4,61%
Vakaanmelding (naplaatsing)	25	3,03%
Overig (hieronder vallen onderwerpen, die nog niet als aparte categorie zijn opgenomen in Topdesk, zoals bijvoorbeeld verzoeken om dispensatie ingangseisen, verzoeken om dispensatie aanwezigheidsplicht, uitsluiting van vakken wegens absentie en afwijzing voor opnemen van vakken in vrije keuzeruimte)	90	10,92%
Totaal	824	100,34% (wegens afrondingen)

Toelichting tabel 3

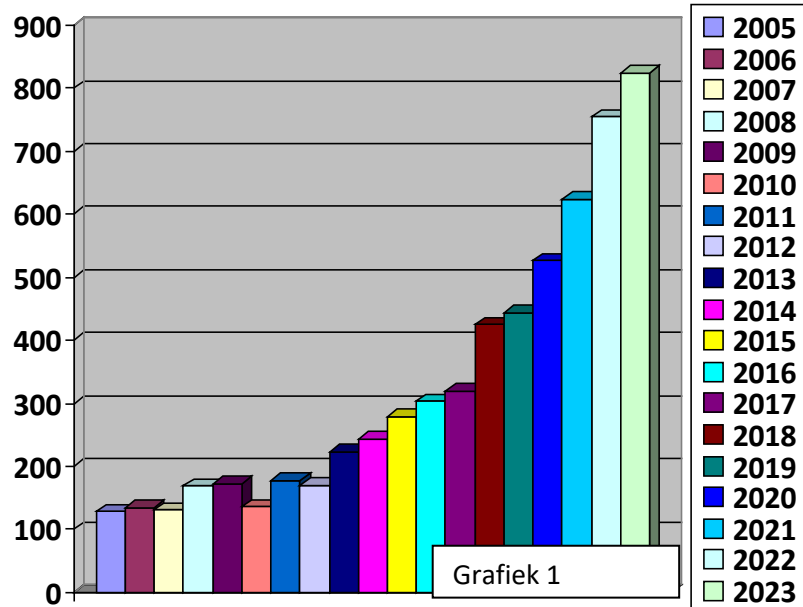
Zoals uit bovenstaande tabel blijkt, is een groot aantal van de totaal ingestelde beroepen gericht tegen de afwijzing van verzoeken om toelating tot een masteropleiding.

Wat verder opvalt is dat het aantal beroepen dat zich richt tegen de beoordeling van de tentamens. Het College toetst in alle gevallen of het besluit zorgvuldig tot stand is gekomen volgens de daarvoor geldende regels.

3.4.1 Aantal beroepen over voorgaande jaren

De afgelopen jaren is bij het College een stijgend aantal beroepen te zien. Dit is mogelijk ook te verklaren door het stijgend aantal studenten bij de UvA. We hebben alle jaarcijfers onder de loep genomen en gekeken naar de (procentuele) stijgingen ten opzichte van voorgaande jaren, maar we hebben ook gekeken naar het aandeel beroepen, per faculteit.

Jaartal	Aantal beroepen
2005	128
2006	134
2007	131
2008	169
2009	172
2010	136
2011	177
2012	170
2013	223
2014	243
2015	279
2016	303
2017	320
2018	425
2019	444
2020	526
2021	624
2022	753
2023	824

Toelichting grafiek 1 en tabel 4

Uit tabel 4 en grafiek 1 blijkt dat er over de afgelopen jaren een flinke stijging is geweest van het aantal ingediende beroepen over de afgelopen jaren. Sinds 2005 is er, kijkend naar 2023, een stijging van ruim 500% geweest.

3.4.2 Toename over de jaren heen (specifiek 2019 – 2023)

In 2019 is het laatste jaarverslag gepubliceerd op de UvA-website. In de tussentijd heeft er een flinke toename plaatsgevonden in de hoeveelheid beroepen. Hieronder zijn de jaarcijfers van 2019 – 2023 (**tabel 5**) terug te vinden. In **tabel 6** is er gekeken naar het procentuele aandeel dat elke faculteit heeft gehad in de totale hoeveelheid ingediende beroepen dat jaar. Daarnaast is berekend wat de procentuele toename is van de hoeveelheid beroepen ten opzichte van het voorgaande jaar, per faculteit (**tabel 7**). In **bijlage 1** zijn de specifieke hoeveelheid beroepen, onderverdeeld in examencommissie, toelatingscommissie, BSA-commissie terug te vinden, verdeeld per faculteit.

Tabel 5 – jaarcijfers ingediende beroepen

Tabel 5	2023	2022	2021	2020	2019
Rechtsgeleerdheid, inclusief PPLE	122	94	113	86	42
Economie en Bedrijfskunde	261	267	233	212	180
Natuurwetenschappen, Wiskunde, en Informatica	45	64	49	47	48
Geesteswetenschappen	147	116	68	59	60
Tandheelkunde	2	11	3	12	2
Geneeskunde	10	20	15	18	22
Maatschappij- en Gedragwetenschappen	223	162	120	92	97
UvA (onbekend welke opleiding)	14	19	23	0	19
Totaal	824	753	624	526	470

Tabel 6 – aandeel percentage hoeveelheid ingediende beroepen per faculteit

Tabel 6	2023	2022	2021	2020	2019
Rechtsgeleerdheid, inclusief PPLE	14,81%	12,48%	18,11%	16,35%	8,94%
Economie en Bedrijfskunde	31,67%	35,46%	37,34%	40,30%	38,30%
Natuurwetenschappen, Wiskunde, en Informatica	5,46%	8,50%	7,85%	8,94%	10,21%
Geesteswetenschappen	17,84%	15,41%	10,90%	11,22%	12,77%
Tandheelkunde	0,24%	1,46%	0,48%	2,28%	0,43%
Geneeskunde	1,21%	2,66%	2,40%	3,42%	4,68%
Maatschappij- en Gedragwetenschappen	27,06%	21,51%	19,23%	17,49%	20,64%
UvA (onbekend welke opleiding)	1,70%	2,52%	3,69%	0,00%	4,04%
Totaal	99,99% (af rondingen)	100%	100%	100%	100,01% (af rondingen)

Tabel 7 - Procentuele toename ten opzichte van het voorgaande jaar

Tabel 7	%-toename beroepen 2023 t.o.v. 2022	%-toename beroepen 2023 t.o.v. 2021	%-toename beroepen 2023 t.o.v. 2020	%-toename beroepen 2023 t.o.v. 2019
Rechtsgeleerdheid, inclusief PPLE	29,79%	7,96%	30,23%	190,48%
Economie en Bedrijfskunde	-2,24%	12,02%	23,11%	45%
Natuurwetenschappen, Wiskunde, en Informatica	-29,69%	-8,16%	-4,26%	-6,25%
Geesteswetenschappen	26,72%	116,18%	149,15%	145%
Tandheelkunde	-81,82%	-33,33%	-83,33%	0%
Geneeskunde	-50%	-33,33%	-44,44%	-54,55%
Maatschappij- en Gedragwetenschappen	37,65%	85,83%	142,39%	129,90%
UvA (onbekend welke opleiding)	-26,32%	-39,13%	-	-26,32%

4. Uitlichting van enkele uitspraken

In het jaarverslag van het College van Beroep voor de Examens worden zaken opgenomen die er vanwege hun betekenis op een bepaalde manier uitspringen. Dat kunnen zaken zijn die qua aard, onderwerp of omvang in een bepaalde mate opvallen, hetgeen ze voor het jaarverslag vermeldenswaard maakt. De besluiten zijn met name uitgelicht omdat het gegrondverklaringen betreft. In dat kader wordt verwezen naar een zaken die hieronder zijn weergegeven. Ook worden er enkele zaken aangestipt die wat het onderwerp betreft waarschijnlijk ieder jaar, al dan niet in iets afwijkende vorm, zullen terugkeren bij het College. Een voorbeeld hiervan zijn de zaken betreffende toelating tot een masteropleiding. Alle uitgelichte besluiten zijn geanonimiseerd terug te vinden in **bijlage 2**. Daarnaast zijn alle uitspraken van het College terug te vinden op: [Uitspraken - Universiteit van Amsterdam \(uva.nl\)](https://www.uva.nl/onderwijs/colleges/college-van-beroep)

Die uitlichtingen zijn dit verslagjaar gecategoriseerd onder de volgende onderwerpen:

- *Fraude en plagiaat*
- *Beoordeling tentamen*
- *Toelating tot de master*
- *Aanwezigheidsplicht*

De toelichting bij onderstaande samenvattingen bestaat uit de hoofdoorwegingen van de uitspraak. Waar in onderstaande samenvattingen wordt gesproken over “appellant(e)”, wordt daarmee bedoeld op de student(e) die in beroep is gegaan. Waar wordt gesproken over “verweerder/verweester” wordt bedoeld op de examencommissie of een toelatingscommissie die verantwoordelijk was voor het besluit waartegen het beroep zich richtte.

4.1 Fraude en plagiaat

Zaaknummer - AC 2306 17784 – vormfouten in de procedure

In deze kwestie is het tentamen van appellante ongeldig verklaard en is zij gedurende het resterende academische jaar uitgesloten van deelname aan alle vormen van tentaminering van het vak, aangezien er sprake zou zijn van fraude wegens het gebruiken van Whatsapp gedurende het tentamen. Naast voornoemde sanctie is de fraude geregistreerd en krijgt appellante een waarschuwing dat als er nogmaals sprake zou zijn van fraude, zij een hogere sanctie opgelegd zal krijgen. Appellante is het niet eens met dit besluit en heeft beroep ingesteld bij het College.

Het College heeft het beroep gegrond verklaard aangezien verweerster appellante een e-mail heeft toegezonden waarin haar het vermoeden van fraude wordt meegedeeld en appellante wordt gevraagd haar gedragingen schriftelijk toe te lichten. Ter zitting is gebleken dat enkel studenten die de fraude dan wel de opgelegde sanctie betwisten voor een hoorzitting worden uitgenodigd. Op speciaal verzoek kan deze hoorzitting dan op individuele wijze plaatsvinden. Nu verweerster voornemens is een punitieve sanctie op te leggen, dient verweerster in lijn met art. 5:10a Algemene wet bestuursrecht (Awb) aan appellante mee te delen dat zij het recht heeft om te zwijgen over hetgeen haar wordt verweten (cautie geven). Het zwijgrecht is bij het voornemen tot het opleggen van een bestraffende sanctie een belangrijk onderdeel van een eerlijk en juridisch systeem. Door cautie te geven wordt appellante duidelijk gemaakt dat zij niet hoeft mee te werken aan de verzameling van feiten die ten grondslag worden gelegd aan de sanctieoplegging. Door in dit geval geen cautie te geven maar integendeel appellante al in een vroegtijdig stadium – nog voordat er een hoorzitting plaatsvindt – te bewegen omtrent haar handelingen en gedragingen een schriftelijke verklaring af te leggen, is appellante dit recht ontnomen.

Daarnaast stelt artikel 4 lid 2 van de Fraude en Plagiaat regeling Studenten UvA (FPR) dat verweerster de student binnen een termijn van twee weken in de gelegenheid moet stellen gehoord te worden. Dat betekent dat elke keer dat de examencommissie bij vermoeden van fraude of plagiaat voornemens is een sanctie op te leggen aan een student, deze student het recht heeft vooraf te worden gehoord. De e-mail die door verweerster is verzonden is daarmee in strijd. De mededeling van verweerster in deze e-mail, dat aan de hand van de gegeven informatie appellante mogelijk een uitnodiging zal ontvangen om gehoord te worden, miskent het recht dat de student in casu heeft. Ter zitting is gebleken dat verweerster de hoorzittingen collectief organiseerde en niet individueel. Alleen als studenten uitdrukkelijk aangaven een individuele hoorzitting te willen, zou deze mogelijk worden toegestaan door verweerster. Verweerster zou daarbij zwaar laten meewegen of gezien de beschikbare menskracht het organiseren van een individuele hoorzitting feitelijk gerealiseerd zou kunnen worden. Naar de opvatting van het College is een dergelijke handelwijze eveneens in strijd met artikel 4 lid 2 van de(FPR). Het College acht het extra kwalijk dat appellante expliciet heeft verzocht om een individuele hoorzitting, maar dit verzoek door verweerster is afgewezen.

Het College is van oordeel dat door verweerster terecht is vastgesteld dat appellante fraude heeft gepleegd door actief te lezen en te zenden in een WhatsApp groeps-chat gedurende het tentamen. Door de hierboven vermelde overwegingen kan de beslissing van verweerster om aan appellante tevens een bestraffende sanctie op te leggen niet in stand blijven. Er is sprake van een zodanige opeenstapeling van ernstige vormfouten dat verweerster daartoe de bevoegdheid mist. De uitsluiting van deelname aan alle vormen van tentaminering voor het vak gedurende het resterende academische jaar kan daarom niet worden geëffectueerd.

Alles overziend komt het College tot het oordeel dat het bestreden besluit in strijd is met het recht. Het beroep tegen dit besluit is daarom gegrond.

- *Vergelijkbare besluiten (groepsgenoten - fraude) - AC 2306 27422, AC 2306 14264, AC 2305 38852 en AC 2306 15932.*
- *Vergelijkbare besluiten (vormfouten - plagiaat) - AC 2304 11076 en AC2308 13532*

Zaaknummer AC 2303 28002 – motiveringsgebrek sanctie

In deze kwestie is de groepsopdracht van appellante ongeldig verklaard en is zij gedurende het resterende academische jaar uitgesloten van deelname aan alle vormen van tentaminering van het vak, aangezien er sprake zou zijn van plagiaat. Appellante is het niet eens met dit besluit en heeft beroep ingesteld bij het College.

Het College stelt vast dat het vermoeden van plagiaat is vastgesteld aan de hand van plagiaatcontrole (Turnitin) hetgeen vervolgens door de examinerator gemeld is bij verweerster. In de opdracht van de groep van appellante zijn een aantal alinea's gevonden die rechtstreeks en zonder bronvermelding zijn overgenomen uit een 'journal'. Verweerster heeft appellante vervolgens een sanctie opgelegd gebaseerd op artikel 9.5, achtste lid, van de FPR. Het College overweegt dat plagiaat in voldoende mate is bewezen.

Ten aanzien van de hoogte van de sanctie stelt artikel 9.5 lid 8 van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie (R&R)s dat als sanctie het ingeleverde werkstuk ongeldig wordt verklaard *én* uitsluiting volgt van deelname aan het tentamen van het desbetreffende vak dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding (hierna kortweg: 'tentamens') voor een periode van *maximaal* 6 maanden. Het College acht dat verweerster met de gegeven motivatie onvoldoende duidelijk heeft gemaakt waarom ten aanzien van appellante de uitsluiting voor een periode van zes maanden voor alle vormen van tentaminering voor het vak een passende sanctie is. De formulering van artikel 9.5 lid 8 van de R&R impliceert immers dat verweerster ook kan kiezen voor een kortere termijn dan zes maanden. De keuze voor een bepaalde termijn moet worden gemotiveerd in haar beslissingen. Het College is van oordeel dat het besluit van verweerster een motiveringsgebrek bevat en derhalve in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel tot stand is gekomen. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat het bestreden besluit strijd oplevert met het recht. Het beroep tegen dit besluit is gegrond.

- *Vergelijkbare besluiten (groepsgenoten bovengenoemde casus) - AC2302 15169 en AC2303 28004*
- *Vergelijkbare besluiten (motiveringsgebrek sanctie) - AC2310 23906 en AC2304 11564*
- *Vergelijkbaar besluit (onjuiste motiveringsgrond o.b.v. recidive m.b.t. opgelegde sanctie) - AC 2304 13332*

4.2 Beoordeling tentamen

Zaaknummer AC2208 31587 – onjuiste toepassing bevoegdheden examencommissie

In deze kwestie heeft de appellante met een 'niet aan verplichtingen voldaan' (NAV) beoordeeld. Appellante is het niet eens met dit besluit, aangezien zij herhaaldelijk om feedback heeft gevraagd en deze nauwelijks heeft ontvangen. Zij heeft derhalve besloten om beroep in te stellen bij het College.

Het College stelt voorop dat het vaststellen van het resultaat van een tentamen in beginsel uitsluitend ter beoordeling van de bevoegde examencommissie c.q. examiner staat. De deskundigheid van de examiner in aanmerking genomen, moet het College met een terughoudende toetsing volstaan. De taken en bevoegdheden van het College strekken derhalve niet tot het (opnieuw) beoordelen van het ingeleverde werk.

Het College overweegt dat verweerder heeft erkend dat er sprake was van geringe feedback op grond waarvan appellante niet in de gelegenheid was haar opdracht conform de hiertoe gegeven opdracht aan te passen. Het ligt op de weg van de examinatoren c.q. de examencommissie om bij ondeugdelijke feedback een oplossing aan te dragen die recht doet aan de ontstane situatie, nu het College hiertoe niet bevoegd is. Verweerder heeft naar het oordeel van het College niet de rol en verantwoordelijkheid opgepakt die zij op grond van haar bevoegdheden heeft. Als gevolg daarvan heeft verweerder niet de beslissing genomen die van haar mocht worden verwacht. Het is volstrekt onjuist dat verweerder heeft gemeend volledig af te kunnen gaan op de mening van de docente. In de eerste plaats omdat de docente niet volledig onbevooroordeeld was jegens appellante, tegenover wie zij zegt zich onveilig te voelen. Ten tweede omdat verweerder, en niet de docente, gaat over de organisatie van de examens en om die reden kan bepalen onder welke voorwaarden een tentamen, een herbeoordeling dan wel een extra kans afgenomen kan worden.

Het College is van oordeel dat gezien de omstandigheden van het geschil (de herziene versie van) de originele opdracht opnieuw voorgelegd moet worden aan een andere examiner. Indien de oorspronkelijke herziene versie van de opdracht beoordeeld wordt met een cijfer minder dan de minimaal benodigde 5,0, dan moet appellante hierover feedback ontvangen en moet haar de mogelijkheid worden geboden om een op basis van deze feedback herziene versie in te leveren. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat kan worden gezegd dat het bestreden besluit in strijd is met het recht. Het beroep tegen dit besluit is daarom gegrond.

Zaaknummer AC2309 8585 – handelen in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en onvoldoende motivering

In deze kwestie heeft appellant een 6,5 behaald voor zijn tentamen. Appellant is het niet eens met dit besluit, aangezien hij van mening is dat vraag 3 van het multiple choice tentamen onjuist is beoordeeld en daarmee de afwijzing van zijn verzoek om herbeoordeling geen stand kan houden. Hij heeft derhalve besloten om beroep in te stellen bij het College.

Het College overweegt dat het afwijzen van een verzoek om herbeoordeling op basis van het standpunt dat appellant bepaalde kennis waarover hij beschikt, niet had mogen benutten, niet in lijn is met het zorgvuldigheidsbeginsel. Het gegeven dat appellant een bredere kennis heeft dan voor het vak is vereist, kan hem niet worden tegengeworpen. Het College wijst erop dat ook eerstejaarsstudenten dusdanig gemotiveerd kunnen zijn dat zij verdieping buiten de lesstof zoeken en extra kennis tot zich nemen. Aangezien appellant blijkbaar over meer kennis beschikt dan in dit vak van hem werd verwacht, heeft hij vraag 3a anders kunnen interpreteren dan zijn medestudenten. Het College overweegt dat verweerder dit ook niet heeft betwist en dat zij evenmin de actuele wetenschappelijke inzichten die door appellant zijn aangehaald, inhoudelijk heeft betwist.

Het College is dan ook van oordeel dat het niet als correct aanmerken van een antwoord op een tentamenvraag, terwijl dat antwoord op basis van actuele wetenschappelijke inzichten (ook) als juist moet worden beschouwd, de toets aan het recht niet kan doorstaan. Daarbij kent het College ook gewicht toe aan het feit dat appellant deze kennis mede heeft opgedaan in een ander vak uit het curriculum van de opleiding. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat het bestreden besluit is genomen in strijd met het recht. Het beroep tegen dit besluit is daarom gegrond.

4.3 Toelating tot de master

Zaaknummer AC2303 19324 - motiveringsgebrek

In deze kwestie is het verzoek om toelating tot de master van appellant afgewezen. Appellant is het niet eens met dit besluit, aangezien hij van mening is dat hij wel voldoet aan de gestelde criteria. Hij heeft derhalve besloten om beroep in te stellen bij het College.

Het College overweegt dat uit de stukken voldoende duidelijk is geworden dat appellant documenten heeft aangedragen waaruit blijkt welke financiële vakken door hem zijn gevolgd. Door verweerster is onvoldoende onderbouwd om welke redenen de door appellant overlegde documenten onvoldoende zijn om in aanmerking te komen tot toelating. Tevens heeft verweerster, nu er geen verweerschrift is ingediend en verweerster niet ter zitting aanwezig was, nagelaten om duidelijk te maken op welke wijze verweerster de additionele door appellant ingediende beroepsgronden heeft betrokken in de besluitvorming. Verweerster dient de door appellant ingediende beroepsgronden gemotiveerd te weerleggen. Nu dit niet is gebeurd, constateert het College dat er sprake is van een motiveringsgebrek. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat kan worden gezegd dat het bestreden besluit strijd oplevert met het recht. Het beroep tegen dit besluit is derhalve gegrond.

- *Vergelijkbare besluiten – AC 2305 2878 en AC2306 24153*

Zaaknummer AC2301 30633 – achterwege laten minnelijke schikkingsgesprek

In deze kwestie is het verzoek om toelating tot de master van appellant afgewezen. Appellant is het niet eens met dit besluit, aangezien hij van mening is dat hij wel voldoet aan de gestelde criteria. Hij heeft derhalve besloten om beroep in te stellen bij het College.

Het College stelt vast dat de e-mail met een aanvullende uitleg niet gezien kan worden als het beproeven van een minnelijke schikking tussen partijen. Het College is dan ook van oordeel dat er tussen de examencommissie en appellant geen (minnelijk) overleg heeft plaatsgevonden in de zin van artikel 7.61 lid 3 WHW. Alleen al hierom dient het beroep gegrond verklaard te worden en komt het College niet toe tot een inhoudelijke beoordeling van het beroep. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat het bestreden besluit in strijd is met het recht. Het beroep tegen dit besluit is daarom gegrond.

Zaaknummer AC 2308 26240 – verzoek om voorlopige voorziening om voorlopig toegang te verkrijgen tot de master (harde knip)

In deze kwestie heeft verzoeker een verzoek om voorlopige voorziening ingediend bij de voorzitter van het College, waarin verzocht wordt tot voorlopige toelating tot de masteropleiding dan wel het schorsen van het besluit tot afwijzing tot en met de datum waarop op het beroepschrift gericht tegen de afwijzing van zijn verzoek om een extra herkansing is beslist.

Ingevolge artikel 7.61, zesde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan de voorzitter van het College van Beroep voor de Examens op verzoek van de indiener van het beroepschrift een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed dat vereist. Alvorens het College beslist op een dergelijk verzoek dient het desbetreffende orgaan dan wel de desbetreffende examinerator te worden gehoord, althans moeten zij worden opgeroepen om te worden gehoord. Het oordeel van het College heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure. Voor wat betreft het spoedeisend belang is het College van oordeel dat dit in het geval van verzoeker voldoende aannemelijk is gemaakt. Op grond van hetgeen door partijen naar voren is gebracht, is er naar het voorlopig oordeel van het College onvoldoende aanleiding om aan te nemen dat het bestreden besluit geen stand zal houden in de bodemprocedure en is er geen reden om de verzochte voorlopige voorziening te treffen. De voorzitter overweegt daartoe het volgende.

Niet in geschil is dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden voor toelating tot de masteropleiding op grond van de voorwaarden zoals vastgelegd in artikel 7.30b WHW omdat verzoeker niet beschikt over een bachelorsdiploma. De WHW voorziet niet in de mogelijkheid tot een voorwaardelijke toelating tot een Master indien niet aan de voorwaarden wordt voldaan. Aan het verzoek kan alleen al om die reden niet worden voldaan. Tevens volgt het College verweerder in de stelling dat bij (voorwaardelijke) toelating van verzoeker er rechtsongelijkheid ontstaat ten aanzien van de studenten die nog op de wachtlijst staan, omdat zij wel voldoen aan de wettelijke vereisten voor toelating.

Ook indien het beroep gericht tegen de afwijzing van de herkansing gegrond wordt verklaard, is het niet zeker dat verzoeker voor deze herkansing een voldoende zal behalen en aan de voorwaarden voor toelating zal voldoen. Gelet op het voorgaande is het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.

4.4 Aanwezigheidsplicht

Voortbordurend op de uitspraak van het College in 2022 (AC 2207 3278 – zie ook **bijlage 2**), zijn er meerdere uitspraken geweest die betrekking hebben gehad op de aanwezigheidsplicht.

Zaaknummer AC2304 25910 - aanwezigheidsplicht

In deze kwestie is het verzoek van appellant om dispensatie voor de aanwezigheidsplicht van het vak te krijgen afgewezen. Appellant is het niet eens met dit besluit, nu hij wegens het missen van een werkgroep bijeenkomst is uitgesloten van verdere deelname aan de tentaminering. Hij heeft derhalve besloten om beroep in te stellen bij het College.

Het College constateert dat verweerster diverse redenen heeft aangevoerd voor de ingestelde aanwezigheidsplicht voor het vak. Zo dient onder andere gediscussieerd te worden tussen studenten, dient kritisch denken te worden gestimuleerd en is een presentatie onderdeel van het participatiecijfer. Uit artikel 7.13, tweede lid, onder t, WHW kan worden afgeleid dat een aanwezigheidsverplichting slechts kan worden ingesteld met betrekking tot praktische oefeningen. Met dit laatste vereiste wordt uitgedrukt, zoals het College ook in zijn uitspraak van 5 december 2022 (nr.: AC 2207 3278) heeft vastgelegd, dat de aanwezigheidsverplichting in dienst moet staan van bijzondere, veelal op praktische bekwaamheid gerichte onderwijsdoelen die aan het vak zijn verbonden, zoals bij practica, stages, excursies of bepaalde op een zeker productgerichte werkvormen. Afgezet tegen de academische vrijheid van de student en diens uit de inschrijving als student aan de instelling volgend recht om tentamens af te leggen (art. 7.34, eerste lid, onder a, WHW), moet er in elk zich voordoend geval een specifieke meerwaarde worden aangetoond van een aanwezigheidsverplichting voor het betreffende vak.

Het College stelt vast dat verweerster niet overtuigend heeft aangetoond dat er bij de onderhavige werkvormen sprake is van praktische oefeningen in de zin der wet, waarvoor een aanwezigheidsplicht kan worden ingesteld. Het simpel stellen van een aanwezigheidsplicht tijdens een algemene onderwijsvorm als het werkcollege komt het College onjuist voor. Een en ander moet dan ook in strijd worden geoordeeld met art. 7.13, tweede lid, onder t, WHW. Het vak is opgedeeld in drie beoordelingen, namelijk participatie (20%), overview paper (30%) en critical paper (50%). Aanwezigheid zou hooguit van invloed kunnen zijn op het participatiecijfer. Niet alleen inhoudelijk maar ook procedureel is er in dit geval een probleem. Zoal een aanwezigheidsplicht in casu gerechtvaardigd had kunnen zijn, toch zou zij effect gemist hebben, omdat zij niet is opgenomen in de studiegids. De aanwezigheidsplicht blijkt enkel uit de syllabus welke studenten pas ná inschrijving voor het vak kunnen inzien. Dergelijke voorwaarden dienen in het algemeen op ondubbelzinnige wijze vooraf aan studenten te worden gecommuniceerd. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat het bestreden besluit in strijd is met het recht. Het beroep tegen dit besluit is daarom gegrond. Appellant dient alsnog in de gelegenheid te worden gesteld tentamen te doen in het betreffende vak.

Zaaknummer AC2210 35858 – aanwezigheidsplicht in combinatie met handicap/chronische ziekte

In deze kwestie is het verzoek van appellante om online de werkgroepen bij te mogen wonen afgewezen. Appellant is het niet eens met dit besluit, aangezien zij lijdt aan long-COVID en fysiek niet in staat is aanwezig te zijn bij de werkgroepen. Zij heeft derhalve besloten om beroep in te stellen bij het College.

Het is het College gebleken dat er, bij de invulling die verweerster aan de aanwezigheidsplicht geeft, sprake dient te zijn van fysieke aanwezigheid. Verweerster beschouwt dit als een conditio sine qua non voor het met succes behalen van de leerdoelen van het vak. Het College kan verweerster hier in alle redelijkheid niet in volgen nu de fysieke aanwezigheidsplicht enkel kan leiden tot een voldaan of

niet voldaan. Aan de hand van het afsluitend tentamen worden pas de leerdoelen getoetst en bij het cijfer van het afsluitend tentamen wordt bepaald of de student het vak al dan niet heeft behaald.

Zoal een aanwezigheidsplicht moet worden aangenomen in het onderhavig geval, is het College van oordeel dat de beperking tot een fysieke aanwezigheidsplicht geen bijzonder onderwijskundig doel dient. Ten aanzien van appellante kan derhalve niet worden volgehouden dat geen doeltreffende aanpassing mogelijk is waarmee zij in staat wordt gesteld aan de eisen van de opleiding te voldoen. Ware het anders, dan zouden studenten die wegens een handicap of chronische ziekte niet aanwezig kunnen zijn, onderwijs geweigerd kunnen worden binnen de opleiding waardoor zij hun recht op onderwijs niet kunnen effectueren. Een dergelijke opvatting moet naar het oordeel van het College als disproportioneel worden aangemerkt. Appellante heeft verzocht om digitaal deel te nemen aan de werkgroepen en heeft hiervoor een aantal opties aan verweerster voorgelegd. Door de digitale aanwezigheid van appellante te weigeren voldoet verweerster ook niet aan de zorgplicht welke op grond van de Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte (Wgbh/cz) op haar rust. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat het bestreden besluit in strijd is met het recht. Het beroep tegen dit besluit is daarom gegrond.

5. Hoger beroep bij de Raad van State

In 2023 zijn 15 nieuwe beroepen (incl. 2 verzet zaken) tegen besluiten van het College in behandeling genomen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS). De ABRvS kwam tot de volgende uitspraken:

- 9 beroep ongegrond, waarvan 2 verzetzaken;
- 1 beroepen gegrond;
- 5 beroep kennelijk niet-ontvankelijk.

Op 31 december 2023 was er nog één beroep in behandeling bij de ABRvS.

De ABRvS heeft in 2023 tevens uitspraak gedaan over een verzoek om voorlopige voorziening. Dit verzoek is afgewezen.

De uitspraken van de Raad van State en een korte samenvatting daarvan kunnen terug worden gevonden in **bijlage 3**.

De ABRvS heeft daarnaast in 2023 nog uitspraak gedaan in drie beroepen welke in 2022 waren ingediend. De ABRvS heeft deze drie beroepen ongegrond verklaard. Het betrof de volgende uitspraken:

1. ABRvS – BSA – Faculteit der Geesteswetenschappen
(zie: <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@136341/202300067-1-a2/>)
2. ABRvS – het verzoek van appellant om de afspraken rond de afronding van de Leerlijn Professionele Ontwikkeling op inhoud te toetsen – Faculteit der Geneeskunde
(zie: <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@136011/202300031-1-a2/>)
3. ABRvS – BSA – Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatie
(zie: <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@135819/202300055-1-a2/>)
In dit besluit gaat de ABRvS nader in op het verplichte minnelijke schikkingsgesprek tijdens de zogenoemde BSA-periode (medio augustus). Hierbij is de volgende overweging van de ABRvS van belang:

“Uit artikel 7.61, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) volgt dat de examencommissie gehouden is om met de betrokkene na te gaan of er een minnelijke schikking mogelijk is. Het college heeft toegelicht dat een poging tot minnelijke schikking achterwege is gelaten vanwege de spoedeisendheid van de procedure. De Afdeling stelt vast dat het college door niet te onderzoeken of de zaak geschikt kan worden niet heeft voldaan aan de verplichting die is neergelegd in artikel 7.61, derde lid, van de WHW. De Afdeling ziet echter aanleiding dat gebrek vanwege de geboden spoed met toepassing van artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht te passeren. Naar het oordeel van de Afdeling is appellant door dit gebrek niet benadeeld. Het was, zowel voor het college als voor appellant, van belang dat voor de aanvang van het nieuwe studiejaar duidelijk was of appellant door kon gaan met de opleiding.”

BIJLAGE 1

Faculteit der Rechtsgeleerdheid	<u>aantal beroepen</u> <u>2023</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2022</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2021</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2020</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2019</u>
Beroepen voor de toelatingscommissie	8	9	8	13	3
Beroepen voor de examencommissie	96	71	79	66	36
Beroepen voor de examencommissie PPLE	8	4	20	7	5
Beroepen voor de BSA-commissie	6	6	4	0	31
Unknown	4	4	2	0	1
Totaal	122	94	113	86	42

Faculteit Economie en Bedrijfskunde	<u>aantal beroepen</u> <u>2023</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2022</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2021</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2020</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2019</u>
Beroepen voor de toelatingscommissie (incl. Backoffice)	61	67	76	84	31
Beroepen voor de examencommissie	170	141	108	116	116
Beroepen voor de BSA-commissie	30	50	39	0	33
Unknown	0	9		12	0
Totaal	261	267	233	212	180

Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2023</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2022</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2021</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2020</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2019</u>
Beroepen voor de toelatingscommissie	16	17	14	18	22
Beroepen voor de examencommissie	23	36	27	24	25
Beroepen voor de BSA-commissie	6	11	7	1	1
Unknown	0	0	1	4	0
Totaal	45	64	49	47	48

Faculteit der Geesteswetenschappen	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2023</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2022</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2021</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2020</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2019</u>
Beroepen voor de toelatingscommissie	44	26	26	27	9
Beroepen voor de examencommissie	81	67	35	31	45
Beroepen voor de BSA-commissie	21	19	7	0	6
Unknown	1	4	0	1	0
Totaal	147	116	68	59	60

Faculteit der Maatschappij- en Gedragwetenschappen	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2023</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2022</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2021</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2020</u>	<u>Aantal</u> <u>beroepen</u> <u>2019</u>
Beroepen voor de toelatingscommissie	56	35	27	22	11
Beroepen voor de examencommissie	143	98	76	65	70
Beroepen voor de BSA-commissie	21	21	16	0	16
Unknown	3	8	1	5	0
Totaal	223	162	120	92	97

Faculteit der Tandheelkunde	<u>Aantal beroepen 2023</u>	<u>Aantal beroepen 2022</u>	<u>Aantal beroepen 2021</u>	<u>Aantal beroepen 2020</u>	<u>Aantal beroepen 2019</u>
Beroepen voor de toelatingscommissie	0	0	0	7	0
Beroepen voor de examencommissie	2	10	3	5	1
Beroepen voor BSA-commissie	0	1	0	0	1
Totaal	2	11	3	12	2

Faculteit der Geneeskunde	<u>Aantal beroepen 2023</u>	<u>Aantal beroepen 2022</u>	<u>Aantal beroepen 2021</u>	<u>Aantal beroepen 2020</u>	<u>Aantal beroepen 2019</u>
Beroepen voor de examencommissie	9	16	11	16	22
Beroepen voor de BSA-commissie	1	2	4	0	0
Unknow	0	2	0	2	0
Totaal	10	20	15	18	22

UvA (onbekend welke opleiding)	<u>Aantal beroepen 2023</u>	<u>Aantal beroepen 2022</u>	<u>Aantal beroepen 2021</u>	<u>Aantal beroepen 2020</u>	<u>Aantal beroepen 2019</u>
Beroepen voor de toelatingscommissie	6	10	18	0	6
Beroepen voor de examencommissie	7	6	5	0	13
Beroepen voor de BSA-commissie	1	1	0	0	0
Uknown	0	2	0	0	0
Totaal	14	19	23	0	19

BIJLAGE 2

BIJLAGE 3

Hier volgen enkele voorbeelden van in 2023 gedane uitspraken van de ABRvS over beslissingen van het College. Hieronder wordt het College mogelijk als ook CBE aangeduid.

1. ABRvS – verzoek om voorlopige voorziening – afgewezen

Verzoeker heeft een verzoek om voorlopige voorziening (VoVo) ingediend om toegang tot het onderwijs en de tentamens van de masteropleiding te verkrijgen. Verzoeker heeft voorafgaand aan deze VoVo bij de ABRvS een beroep bij het CBE ingediend tegen de afwijzende beslissing van de examencommissie op zijn verzoek voor een extra tentamenkans. Verzoeker diende alleen nog dit laatste vak te behalen voor de afronding van zijn bacheloropleiding. Hangende dit beroep, bij het CBE, had verzoeker een VoVo ingediend bij het CBE die zij middels het besluit (kenmerk: AC2308 26240) heeft afgewezen.

Omdat de voorzitter van het CBE zijn verzoek om een VoVo heeft afgewezen heeft verzoeker de voorzieningenrechter van de Afdeling (ABRvS) om een voorziening gevraagd. Verzoeker wil starten met de master, waar hij voorlopig al is toegelaten in afwachting van het behalen van zijn bachelor, en geeft aan dat hij een jaar studievertraging oploopt als er geen voorziening wordt getroffen. De examencommissie heeft er, gelet op het beperkte aantal plaatsen voor de betreffende master, belang bij dat verzoeker, in afwachting van de procedure in administratief beroep, geen toegang heeft tot de master. De voorzieningenrechter is van oordeel dat vooralsnog meer gewicht moet worden toegekend aan het belang van de examencommissie dan aan het belang van verzoeker.

De voorzieningenrechter begrijpt dat het voor verzoeker ingrijpend is dat hij niet met zijn master kan starten, te meer nu hij maar zes studiepunten tekortkomt en verder goede studieresultaten heeft behaald, maar de examencommissie heeft toegelicht dat het wel meer voorkomt dat een student niet met een master kan starten vanwege een onvoldoende voor één vak. De voorzieningenrechter is het met de examencommissie eens dat de situatie van verzoeker in zoverre niet beduidend anders is dan die van andere studenten die hun bachelor niet hebben behaald. Gelet hierop bestaat aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen. Dit betekent dat de eerder getroffen ordemaatregel (de maatregel waarbij verzoeker tijdelijk wordt toegelaten tot het onderwijs van de masteropleiding) eindigt en dat verzoeker niet aan het onderwijs en de tentamens van de master kan deelnemen. Het beroep is ongegrond verklaard.

(zie: <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@139274/202305595-2-a2/> voor gehele uitspraak).

Op 21 december 2023 heeft het CBE uitspraak gedaan in het hangende beroep (AC2308 21460). Dit beroep is ongegrond verklaard door het CBE. Appellant heeft geen gebruik gemaakt van de beroepsmogelijkheid bij de ABRvS tegen deze beslissing.

2. ABRvS – dispensatie aanwezigheidsplicht werkgroepen bachelorscriptie – ongegrond

Bij besluit van 21 februari 2023 heeft de examencommissie van de Faculteit der Geesteswetenschappen (FGW) van de UvA het verzoek van appellante om te worden ontheven van de verplichting haar bachelorscriptie Geschiedenis binnen een werkgroep te schrijven, afgewezen. Bij besluit van 15 juni 2023 heeft het CBE het administratief beroep van appellante ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is appellante in beroep gegaan bij de ABRvS.

Voor de bachelorscriptie van de opleiding Geschiedenis is er vanaf het studiejaar 2021-2022 sprake van onderwijs in de vorm van scriptiewerkgroepen. Dat is neergelegd in het door de examencommissie vastgestelde Reglement Bachelorscriptie Geschiedenis (hierna: scriptiereglement). Bij besluit van 27 augustus 2021 heeft de examencommissie appellante eerder wel ontheven van de verplichting om deel te nemen aan een scriptiewerkgroep. Hierdoor was het voor haar mogelijk om zelfstandig een scriptie te schrijven als extraneus. De scriptie die appellante op 1 september 2022 heeft ingeleverd, is beoordeeld met het cijfer 3. Omdat dat cijfer lager is dan een 4,5 komt zij volgens het scriptiereglement niet in aanmerking voor een herkansing. De examencommissie heeft het volgende verzoek om ontheffing te verlenen van de verplichting om deel te nemen aan een scriptiewerkgroep afgewezen, gelet op de lage beoordeling van de zelfstandig geschreven scriptie. De examencommissie acht deelname aan een scriptiewerkgroep onontkoombaar voor een mogelijk succesvolle afronding van de bacheloropleiding. Volgens het CBE is dit besluit in overeenstemming met de regels die de examencommissie voor de bachelorscriptie Geschiedenis heeft vastgesteld. Die regels zijn op zichzelf niet onredelijk en ook in het geval van appellante hoefde de examencommissie daarop geen uitzondering te maken, aldus het CBE.

De Afdeling overweegt als volgt;

In het besluit van 27 augustus 2021 is weliswaar vermeld dat studenten die al met een scriptie zijn begonnen worden vrijgesteld van deelname aan een scriptiewerkgroep, maar het scriptietraject van appellante is afgesloten met de beoordeling (3) van haar scriptie. Zij moest daarom een nieuwe ontheffing aanvragen, de eerdere ontheffing van 2021-2022 is niet blijven gelden. Daarnaast betoogt appellante dat de tweede aanvraag ten onrechte is afgewezen. De stellingname van de examencommissie dat zij zonder begeleiding geen deugdelijke scriptie kan schrijven, getuigt van willekeur en vooringenomenheid jegens appellante. In artikel 2 van het scriptiereglement is de hoofdregel voor het vak Bachelorscriptie neergelegd, namelijk dat de scriptie wordt geschreven binnen een scriptiewerkgroep. Het gaat daarbij niet alleen om een aanwezigheidsplicht, maar om onderwijs met daadwerkelijke begeleiding bij de vorm en inhoud van de scriptie door middel van opdrachten die moeten worden ingeleverd. Deze hoofdregel geldt voor alle studenten die het vak Bachelorscriptie volgen, zodat geen aanleiding bestaat voor het oordeel dat sprake is van willekeur of vooringenomenheid jegens appellante. Het CBE heeft zich verder op het standpunt mogen stellen dat appellante geen omstandigheden heeft aangevoerd die maken dat de examencommissie in haar geval (nogmaals) van deze hoofdregel had moeten afwijken. Daarbij heeft het CBE in aanmerking mogen nemen dat zij het eerste scriptietraject met een onvoldoende heeft afgesloten. Dat appellante financieel niet in staat is het instellingscollegegeld te betalen, is geen omstandigheid die in dit kader moest worden meegewogen. Haar bezwaren en grieven tegen de hoogte van het collegegeld en de inschrijving (als extraneus) zijn enigszins achterwege gebleven in de beoordeling bij dit besluit, aldaar appellante haar bezwaren kenbaar kon maken in een andere procedure (tegen het besluit van het College van Bestuur van de UvA).

Het beroep is ongegrond verklaard.

(zie: <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@140938/202304269-1-a2/> voor gehele uitspraak).

3. ABRvS - geldigheidsduur studieresultaten - ongegrond

Bij besluit van 28 oktober 2022 heeft de Faculteit der Tandheelkunde van het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam (hierna: de examencommissie van het ACTA) het verzoek van appelland om de geldigheidsduur van de resultaten van zijn masteropleiding Tandheelkunde te verlengen afgewezen. Bij besluit van 2 maart 2023 heeft het CBE het administratief beroep van appelland ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is appelland in beroep gegaan bij de ABRvS.

Appelland volgt sinds februari 2014 de voltijd masteropleiding tandheelkunde aan het ACTA. Op 17 juni 2022 heeft appelland een e-mail van de examencommissie gekregen met de mededeling dat behaalde studieresultaten na vier jaar komen te vervallen. Naar aanleiding van dit bericht heeft appelland de examencommissie verzocht om de geldigheidsduur van zijn studieresultaten te verlengen. De examencommissie heeft dit verzoek bij de beslissing van 28 oktober 2022 afgewezen en bepaald dat alle studieresultaten van vóór 1 september 2018, waarbij sprake is van verouderde kennis, komen te vervallen. Met deze beslissing komen 71 van de 110 ECTS die appelland tot dan toe had behaald, te vervallen. Het CBE heeft geconcludeerd dat de gehanteerde vervaltermijnen voor de tentamenresultaten niet leiden tot een zodanig onredelijke uitkomst dat deze buiten toepassing moeten blijven. De examencommissie heeft gemotiveerd waarom de kennis is verouderd en kon volgens het CBE in redelijkheid tot de bestreden beslissing komen. De persoonlijke omstandigheden van appelland wegen niet op tegen het belang om te waarborgen dat de student voldoet aan de voorwaarden die worden gesteld ten aanzien van kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor het behalen van een graad. Ook de omstandigheid dat het met deze beslissing voor appelland zeer moeilijk wordt om de opleiding af te ronden is voor het CBE niet van doorslaggevend belang. Het CBE heeft het administratief beroep van appelland om die reden ongegrond verklaard.

De Afdeling is van oordeel dat het CBE zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de examencommissie het verzoek om de geldigheidsduur van de tentamenresultaten te verlengen mocht afwijzen. Hiertoe overweegt de Afdeling als volgt. Op grond van artikel 7.10, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) is voor de opleiding tandheelkunde in artikel 8.2, eerste lid, onder b, van de Onderwijs- en Examenregeling (hierna: de OER) een geldigheidsduur van vier jaar voor tentamens vastgelegd waarvan de kennis die is getoetst en/of onderwezen aantoonbaar is veranderd of vernieuwd. Het CBE heeft toegelicht dat niet alle resultaten van vóór 1 september 2018 zijn komen te vervallen, maar alleen de resultaten waarvan de kennis ook daadwerkelijk aantoonbaar is verouderd. Artikel 8.2, tweede lid, van de OER biedt de examencommissie de mogelijkheid om een student een aanvullend of vervangend tentamen op te leggen als alternatief voor het laten vervallen van de tentamenresultaten. Met de beperking van de geldigheidsduur wordt gewaarborgd dat studenten die het diploma ontvangen op dat moment in het bezit zijn van actuele kennis, inzichten en vaardigheden. Na het behalen van de masteropleiding Tandheelkunde gaan de afgestudeerden immers vaak als tandarts individuele gezondheidszorg leveren aan patiënten. Het CBE heeft, gezien het civiele effect dat aan een diploma voor de opleiding Tandheelkunde is verbonden, veel belang mogen hechten aan de verantwoordelijkheid van de examencommissie bij de afgifte van diploma's.

Gelet op wat het CBE daarover naar voren heeft gebracht moet ervan worden uitgegaan dat de kennis van de vakken waarvan de resultaten zijn vervallen, aantoonbaar is veranderd of vernieuwd. Het betoog van appelland dat met een aanvullend of vervangend tentamen kan worden getoetst of hij over de vereiste kennis beschikt, volgt de Afdeling niet. Zoals het CBE op de zitting heeft toegelicht is dit, gelet op de omvang van de resultaten die met deze beslissing zijn komen te vervallen, geen optie. De omstandigheden die appelland aanvoert dat hij wel beschikt over de vereiste kennis en vaardigheden, volgt de Afdeling niet nu deze werkzaamheden plaatsgevonden hebben buiten het toezicht van de opleiding. Bovendien omvat het curriculum van de opleiding

een veel breder scala aan (klinische) vaardigheden dan de vaardigheden die appellant bij zijn werk als niet gekwalificeerd tandarts in de tandartsenpraktijken heeft kunnen toepassen. Het CBE heeft zich in zoverre terecht op het standpunt gesteld dat de examencommissie het verzoek mocht afwijzen.

Voor zover appellant een beroep doet op de hardheidsclausule omdat er sprake is van bijzondere persoonlijke omstandigheden en betoogt dat de beslissing daarnaast leidt tot een onevenredige benadeling, omdat hij praktisch teruggezet wordt naar het eerste jaar van de master, overweegt de Afdeling het volgende. Met het CBE constateert de Afdeling dat appellant verschillende keuzes heeft gemaakt die van invloed zijn geweest op de voortgang van zijn opleiding, waaronder het op zich nemen van de zorg voor zijn broer, het zich inspinnen voor het verwezenlijken van een dagbesteding voor die broer en de keuze om meerdere dagen per week te gaan werken in een aantal tandartspraktijken. Hoewel de Afdeling zich kan voorstellen dat appellant zich genoodzaakt zag de zorg voor zijn broer op zich te nemen mede in verband met de voortschrijdende leeftijd van hun ouders, heeft hij daarnaast andere keuzes gemaakt, waardoor hij nu al veel langer studeert dan de drie jaar die voor de masteropleiding staat. Dat met de bestreden beslissing het merendeel van zijn studiepunten komt te vervallen, maakt niet dat sprake is van onevenredige benadeling. Het maatschappelijke belang dat het diploma garant staat voor actuele kennis, inzichten en vaardigheden heeft het CBE zwaarder mogen laten wegen dan het nadeel dat appellant ondervindt als gevolg van deze beslissing. Het CBE mocht concluderen dat de hardheidsclausule niet hoefde te worden toegepast.

Het beroep is ongegrond verklaard

(zie: <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@138821/202302300-1-a2/> voor gehele uitspraak).

4. ABRvS - extra tentamenkans – ongegrond

Bij beslissing van 24 november 2022 heeft de examencommissie van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde (hierna: de examencommissie) een verzoek van appellant om een extra tentamenmogelijkheid voor de deeltentamens voor de vakken Finance 1 for Business en Quantative Data Analysis 2 (hierna: QDA2) afgewezen. Bij besluit van 12 april 2023 heeft het CBE het administratief beroep van appellant ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is appellant in beroep gegaan bij de ABRvS.

Het CBE heeft zich in dat besluit op het standpunt gesteld dat geen sprake is van schending van het gelijkheidsbeginsel, omdat de regels over herkansingen in de Onderwijs- en Examenregeling 2022-2023 (hierna: de OER) voor alle studenten gelden en hierin geen onderscheid wordt gemaakt tussen groepen studenten. Een herkansing is onder meer bedoeld voor studenten die vanwege ziekte of andere omstandigheden niet hebben kunnen deelnemen aan de eerste gelegenheid en niet uitsluitend voor degenen die de eerste poging niet hebben gehaald. Juist als het verzoek van appellant om een extra herkansing zou worden toegewezen zou een situatie van ongelijkheid ontstaan, waarbij andere studenten die als gevolg van overmacht een deeltentamen niet hebben behaald in een nadeliger positie worden gesteld. Verder is er zolang nog een herkansingsmogelijkheid open staat volgens het CBE geen aanleiding voor toepassing van de hardheidsclausule van artikel 7 van de OER. Het is het CBE ook overigens niet gebleken van omstandigheden op grond waarvan van de bepalingen van de OER moet worden afgeweken.

Appellant kan zich niet met dit besluit verenigen en heeft daartegen beroep ingesteld. Hij voert aan dat het CBE zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afwijzing geen schending van het gelijkheidsbeginsel vormt. Hij stelt dat hij op grond van artikel 1 van de Grondwet en bepalingen uit het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) (artikel 14 en Protocol 12) het recht heeft om op gelijke wijze als andere studenten deel te nemen aan tentamens. Appellant doet ook een beroep op artikel 2, eerste lid, van de Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte (hierna: Wgbh/cz). Als gevolg van het verkeersongeval verkeerde hij in een buitengewone medische situatie die volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) gelijkgesteld moet worden met een handicap. Op grond van artikel 2, eerste lid, van de Wgbh/cz moet het CBE van de regels uit de OER afwijken, zodat hij dezelfde rechten heeft om deel te nemen aan tentamens als studenten zonder handicap. Appellant voert verder aan dat het CBE ten onrechte geen aanleiding heeft gezien voor toepassing van de hardheidsclausule, omdat er nog een herkansingsmogelijkheid openstaat. Het hertentamen voor het vak Finance 1 for Business biedt hem geen gelijke kans in een geval van overmacht. Het deeltentamen, dat onderdeel uitmaakt van de eerste tentamenmogelijkheid, is makkelijker, telt maar voor 20% mee voor het eindcijfer voor het vak en bestrijkt slechts een deel van de lesstof, terwijl het hertentamen voor 100% van het eindcijfer meetelt en daarin de volledige lesstof van het vak wordt getentamineerd. Bovendien hebben alle studenten het recht om deel te nemen aan het hertentamen en dus niet slechts de studenten die vanwege overmacht de eerste kans niet hebben kunnen afleggen. Appellant wijst er daarnaast op dat gedurende de Russische inval in Oekraïne maatwerk werd geboden aan studenten die daarvan nadeel hebben ondervonden. Appellant voert tot slot aan dat hij, doordat hij aan de herkansing voor het vak Finance 1 for Business moet deelnemen, een aanbieding voor een baan af heeft moeten slaan. Hierdoor is sprake van strijd met artikel 15 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het EU Handvest) en het recht op privé- en gezinsleven zoals beschermd door artikel 8 van het EVRM.

Op grond van artikel 1 van de Grondwet is discriminatie vanwege handicap niet toegestaan. De gelijkheidsnorm van artikel 1 van de Grondwet is voor de grond handicap en chronische ziekte uitgewerkt in de Wgbh/cz, waarmee tevens uitwerking is gegeven aan het Verdrag van de Verenigde

Naties inzake de rechten van personen met een handicap (Gehandicaptenverdrag). Uit artikel 5b van de Wgbh/cz, gelezen in samenhang met artikel 2 van die wet, volgt dat het uitgangspunt is dat bij onder meer het verlenen van toegang tot onderwijs geen onderscheid op grond van handicap mag worden gemaakt en dat een onderwijsinstelling in dat kader gehouden is doeltreffende aanpassingen te verrichten naar gelang de behoefte van de gehandicapte. Omdat de Wgbh/cz, wat betreft het beroepsonderwijs waaronder ook het hoger onderwijs wordt verstaan, een implementatie is van Richtlijn 2000/78/EG, moet voor de definitie van een 'gehandicapte' bij het Unierecht worden aangesloten. Na de ratificatie door de Unie van het Gehandicaptenverdrag heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat het begrip handicap in de zin van Richtlijn 2000/78/EG in lijn met het Gehandicaptenverdrag moet worden uitgelegd als een beperking die met name het gevolg is van langdurige lichamelijke, geestelijke of psychische aandoeningen die in wisselwerking met diverse drempels de betrokkene kunnen beletten om volledig, daadwerkelijk en op voet van gelijkheid met andere werknemers aan het beroepsleven deel te nemen (zie onder meer het arrest van 11 april 2013, HK Danmark, ECLI:EU:C:2013:222, punten 36-40 en 44). Er is geen grond om aan te nemen dat in het licht van artikel 14 EVRM en het Twaalfde Protocol bij het EVRM anders geoordeeld zou moeten worden. Nu er in het geval van appelland zijn omstandigheden geen sprake is van een langdurige lichamelijke aandoening (handicap) volgt de Afdeling het betoog niet.

Het CBE heeft zich verder op het standpunt kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat voor toepassing van de hardheidsclausule van artikel 7 van de OER. De regels over het herkansen van deeltentamen in artikel 4.4 van de OER gelden voor alle studenten die om wat voor reden dan ook niet aan een deeltentamen hebben kunnen deelnemen, zodat in dat opzicht geen onderscheid tussen studenten wordt gemaakt. Dat studenten die niet aan een deeltentamen hebben kunnen deelnemen -anders dan studenten die dat wel hebben kunnen doen- met het oog op een doelmatige organisatie zijn aangewezen op een hertentamen waarin de volledige lesstof wordt getentamineerd, berust op redelijke en objectieve gronden, zodat geen sprake is van een ongerechtvaardigd onderscheid. De Afdeling wijst er wat betreft het vak Finance 1 for Business verder nog op dat appelland twee onderdelen van de eerste kans van dat vak wel heeft gehaald. Als de cijfers die hij voor deze twee onderdelen had behaald hoog genoeg zouden zijn geweest, zou hij het vak ook zonder het afleggen van het deeltentamen hebben kunnen behalen. Nu appelland niet met stukken heeft onderbouwd dat hij een baan is misgelopen gaat de Afdeling voorbij aan dit betoog.

Het beroep is ongegrond verklaard.

(zie: <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@139011/202303338-1-a2/> voor gehele uitspraak).

5. ABRvS – BSA – ongegrond

Bij beslissing van 21 augustus 2023 heeft de decaan van de faculteit Economie en Bedrijfskunde, namens het instellingsbestuur, aan appellant een negatief bindend studieadvies (hierna: NBSA) gegeven voor de bacheloropleiding Business Analytics. Bij beslissing van 28 september 2023 heeft het CBE het administratief beroep van appellant ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is appellant in beroep gegaan bij de ABRvS.

Appellant volgde in het studiejaar 2022/2023 de bacheloropleiding Business Analytics aan de Universiteit van Amsterdam. In dit studiejaar heeft hij voor deze opleiding 6 studiepunten behaald, terwijl hij ten minste 48 van de 60 te behalen studiepunten had moeten behalen om zijn studie te mogen voortzetten. Het instellingsbestuur heeft hem daarom een NBSA gegeven.

De Afdeling overweegt als volgt; Appellant voert aan dat de beslissing van het CBE nietig is, omdat de voorzitter ten tijde van die beslissing ouder dan zeventig jaar was. De voorzitter is in januari 2023 zeventig jaar oud geworden. Artikel 7.60, zesde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat aan leden en plaatsvervangende leden ontslag wordt verleend met ingang van de maand nadat zij de leeftijd van zeventig jaar hebben bereikt. Het instellingsbestuur had de voorzitter dus per 1 februari 2023 ontslag moeten verlenen. Anders dan appellant stelt, kan dit naar het oordeel van de Afdeling niet leiden tot nietigheid van de beslissing van het CBE. Appellant heeft op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat, of hoe, hij door deze onjuiste samenstelling van het CBE is benadeeld, zodat de Afdeling aanleiding ziet dit gebrek te passeren met toepassing van artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht.

Appellant voert verder aan dat hij voor de procedure bij het CBE geen inzage in het dossier heeft gekregen. Dit dossier bestond echter slechts uit stukken die appellant kende of van hem afkomstig waren. Hij heeft, desgevraagd, ook op de zitting niet duidelijk gemaakt welk relevant stuk hem is onthouden. Het betoog slaagt derhalve niet.

Appellant voert aan dat de Commissie bindend studieadvies (hierna: BSA-commissie) buiten de termijn een verweerschrift bij het CBE heeft ingediend. Daardoor zou hem, in strijd met de goede procesorde, de mogelijkheid zijn ontnomen om op het verweerschrift te reageren. Het CBE heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat het stuk, ondanks de benaming, geen verweerschrift was, maar een pleitnota die op zitting is voorgedragen en nadien ter informatie aan appellant is gezonden. Appellant heeft voldoende gelegenheid gehad om op de naar voren gebrachte standpunten te reageren. Het betoog slaagt niet.

Appellant voert aan dat het instellingsbestuur in strijd met artikel 7.61, derde lid, van de WHW geen minnelijke schikking heeft beproefd. Het CBE ging er in eerste instantie ook vanuit dat er geen gesprek had plaatsgevonden, omdat de BSA-commissie geen gesprek had gemeld. In beroep bij de Afdeling heeft de BSA-commissie alsnog aan het CBE gemeld dat wel een gesprek heeft plaatsgevonden. Op de zitting van de Afdeling is gebleken dat op 23 augustus 2023 wel degelijk een gesprek tussen appellant en de BSA-commissie heeft plaatsgevonden. Appellant heeft dit niet weersproken. De Afdeling is van oordeel dat dit gesprek, mede gelet op de bewoordingen in de mailwisseling, een poging tot minnelijke schikking was. Dat appellant het wellicht niet zo heeft ervaren, maakt dit niet anders. Het betoog slaagt niet.

Tot slot voert appellant aan dat hij door persoonlijke omstandigheden, te weten psychische klachten, het gehele studiejaar verhinderd was om te studeren. Daargelaten of hij deze persoonlijke omstandigheden tijdig en correct heeft gemeld, heeft hij geen medisch stukken overgelegd waaruit

blijkt dat zijn klachten zodanig belemmerend waren voor zijn studie dat hij om die reden slechts een klein deel van de vereiste studiepunten kon behalen. Alleen daarom al slaagt het betoog niet.

Het beroep is ongegrond verklaard.

(zie: <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@140826/202306166-1-a2/> voor gehele uitspraak).

6. ABRvS – BSA – ongegrond

Bij beslissing van 21 augustus 2023 heeft de decaan van de faculteit Economie en Bedrijfskunde, namens het instellingsbestuur, aan appellante een negatief bindend studieadvies (hierna: NBSA)

gegeven. Bij beslissing van 27 september 2023 heeft het CBE het administratief beroep van appellante ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is appellante in beroep gegaan bij de ABRvS.

Appellante stond in het studiejaar 2021-2022 en het studiejaar 2022-2023 aan de UvA ingeschreven voor de bacheloropleiding Business Administration. In studiejaar 2021-2022 heeft appellante 36 ECTS aan eerstejaarsvakken behaald en daarmee niet voldaan aan de BSA-norm. Zij heeft op 3 oktober 2022 dispensatie gekregen van het BSA onder de voorwaarde dat zij de resterende 24 ECTS aan eerstejaarsvakken in studiejaar 2022-2023 zou behalen. In studiejaar 2022-2023 heeft appellante 12 ECTS aan eerstejaarsvakken behaald en 24 ECTS aan tweedejaarsvakken. Dat betekent dat zij niet aan de voorwaarde in de beslissing van 3 oktober 2022 voor verder uitstel van het BSA heeft voldaan. De BSA-commissie, namens de decaan van de faculteit Economie en Bedrijfskunde, heeft haar daarom bij de beslissing van 21 augustus 2023 een NBSA gegeven. Volgens het college is wel duidelijk geworden dat onder andere haar psychische problematiek in enige mate van invloed kan zijn geweest op de door haar behaalde studieresultaten, maar dat zij heeft nagelaten om prioriteit te geven aan de openstaande vakken uit het eerste jaar. Appellante heeft er volgens het college ten onrechte voor gekozen om zich te focussen op tweedejaarsvakken, waarvoor zij 24 ECTS heeft gehaald. Dit leidt ertoe dat het college geen causaal verband kan vaststellen tussen de gestelde persoonlijke omstandigheden van appellante en het niet behalen van de eerstejaarsvakken. Die hebben haar immers niet belemmerd in het behalen van de tweedejaarsvakken in dezelfde periode. Het college acht daarmee niet aannemelijk dat zij zodanige ernstige hinder heeft ondervonden van haar persoonlijke omstandigheden dat zij daardoor niet heeft kunnen voldoen aan de voorwaarde dat zij de resterende 24 ECTS van eerstejaarsvakken moest halen.

De Afdeling stelt vast en onderkent met het college dat appellante in het studiejaar 2022-2023 te maken heeft gehad met een aantal persoonlijke omstandigheden die de voortgang van haar studie in enige mate zullen hebben bemoeilijkt. Maar zij is van oordeel dat het college niet ten onrechte heeft geconcludeerd dat niet aannemelijk is geworden dat het niet voldoen aan de in de beslissing van 3 oktober 2022 gestelde voorwaarde veroorzaakt is door de persoonlijke omstandigheden.

Van belang is dat appellante na het studiejaar 2021-2022 al in aanmerking kwam voor een NBSA. Hiervan had zij op 3 oktober 2022 onder een duidelijke voorwaarde dispensatie gekregen, namelijk dat zij in het studiejaar 2022-2023 de nog vier resterende eerstejaarsvakken (tezamen 24 ECTS) moest halen. Het moest haar daarom duidelijk zijn dat zij aan die voorwaarde prioriteit moest geven. Het college werpt haar in dat verband niet ten onrechte tegen dat zij dat onvoldoende gedaan heeft, nu zij juist in periodes dat zij niet slaagde voor twee eerstejaarsvakken op 29 maart 2023 (een 3,0 en in herkansing op 13 juli 2023 een 5,0) en op 1 juni 2023 (een 2,0 en in herkansing op 11 juli 2023 een 5,0) wel tweedejaarsvakken heeft gehaald, na daarvoor ook onderwijs te hebben gevolgd. Dat appellante het onderwijs in die laatste vakken heeft gevolgd en in de genoemde periodes ook de examens heeft gehaald, heeft het college in aanmerking mogen nemen bij zijn oordeel dat haar persoonlijke omstandigheden en de twee opnames in de psychiatrische kliniek rond diezelfde periodes niet de oorzaak zijn dat appellante de twee eerstejaarsvakken niet heeft gehaald.

Appellante haar, niet met stukken onderbouwde, tegenwerping dat haar studieadviseur haar had aangemoedigd zich ook voor tweedejaarsvakken in te zetten legt daarbij niet voldoende gewicht in de schaal. Het college heeft dat betoog ter zitting betwist. Wat daar van zij, appellante moet zich er gelet op de beslissing van 3 oktober 2022 van bewust zijn geweest dat het halen van de twee eerstejaarsvakken boven alles prioriteit moest hebben. Ook haar betoog dat de tweedejaarsvakken gemakkelijker waren dan die eerstejaarsvakken baat haar niet. Want dat betoog laat onverlet dat het volgen van onderwijs en het halen van de examens in tweedejaarsvakken in periodes dat zij de twee resterende eerstejaarsvakken moest halen, afbreuk doen aan haar betoog dat haar persoonlijke omstandigheden haar hebben belet de vereiste voortgang te maken met haar studie.

Tenslotte heeft het college in aanmerking mogen nemen dat appellante met de zowel in het studiejaar 2021-2022 als in het studiejaar 2022-2023 behaalde studieresultaten onvoldoende blijkt heeft gegeven van studievoortgang en dat dat, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, zich onvoldoende laat verklaren door haar persoonlijke omstandigheden. Het college heeft mogen beslissen dat appellante niet voor de tweede keer dispensatie van het BSA behoefde te worden gegeven.

Het beroep is ongegrond verklaard.

(zie: <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@140833/202306590-1-a2/> voor gehele uitspraak).

7. ABRvS – kennelijk niet-ontvankelijk - gegrond

Bij beslissing van 8 juli 2022 heeft de Examencommissie van de Faculteit der Geneeskunde aan appellant meegedeeld dat hij de beoordeling 'niet aan verplichtingen voldaan (NAV)' krijgt voor het vak 'Professionele vaardigheden-3'. Bij beslissing van 10 maart 2023 heeft het CBE het administratief beroep van appellant kennelijk niet-ontvankelijk verklaard. Tegen dit besluit is appellant in beroep gegaan bij de ABRvS.

Op 19 augustus 2022 stelt appellant pro-forma administratief beroep in bij het college en verzoekt om een nadere termijn om zijn beroep te motiveren. Op 23 augustus 2022 wordt hem een aanvullende termijn tot uiterlijk 6 september 2022 gegund. Op 6 september 2022 e-mailt appellant een verzoek om nogmaals een aanvullende termijn. Er ontstaat een e-mailwisseling over het verlengen van de termijn waarin meerdere malen een nieuwe termijn wordt gegeven. In een reactie van 29 september 2022 op een laatste verzoek spoort het CBE appellant aan om een motivering aan te leveren en wijst hem op de mogelijkheid om het beroep later aan te vullen. Op 10 maart 2023 verklaart het college het administratief beroep niet-ontvankelijk, omdat appellant geen beroepsgronden heeft aangeleverd, ondanks herhaalde verzoeken daartoe. Appellant is het niet eens met deze beslissing.

De Afdeling overweegt als volgt;

Artikel 6:6, tweede lid, Awb vereist dat een termijn voor herstel van het verzuim moet worden geboden. Appellant is oorspronkelijk een aanvullende termijn van twee weken gegund om zijn beroep te motiveren. Om van een zorgvuldige behandeling van een beroepschrift te kunnen spreken moet bij het bieden van een termijn voor het herstellen van een verzuim uitdrukkelijk worden gewezen op de mogelijkheid dat niet-ontvankelijkverklaring kan volgen op het moment dat de indiener in verzuim blijft. Ook bij berichten over een eventuele verlenging van de termijn moet nogmaals op dezelfde gevolgen worden gewezen (vergelijk de uitspraken van de Afdeling van 25 mei 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1399 en van de Hoge Raad van 28 juni 2019, ECLI:NL:HR:2019:1048). Uit de overgelegde e-mailuitwisseling tussen het college en appellant blijkt niet dat hij op enig moment uitdrukkelijk op de mogelijke gevolgen van het niet tijdig herstellen van het verzuim is gewezen.

Het beroep is gegrond. De beslissing van het college van 10 maart 2023 moet worden vernietigd. Het college moet appellant een aanvullende termijn bieden om zijn administratief beroep alsnog te motiveren. Daarbij kan hem op de mogelijke gevolgen van termijnoverschrijding worden gewezen.

Het beroep is gegrond verklaard. (zie:

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@138665/202302600-1-a2/> voor gehele uitspraak).

8. ABRvS – kennelijk niet-ontvankelijk - ongegrond

Bij beslissing van 16 maart 2023 heeft de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid aan appellant meegedeeld zijn tentamen voor het vak Aansprakelijkheid en Schade is beoordeeld met het cijfer 5,0. Bij beslissing van 21 juni 2023 heeft het CBE het administratief beroep van

appellant kennelijk niet-ontvankelijk verklaard. Tegen dit besluit is appellant in beroep gegaan bij de ABRvS.

Het CBE heeft het administratief beroep niet-ontvankelijk verklaard, omdat het beroepschrift is ingediend nadat de beroepstermijn is verstreken. Het CBE heeft daartoe overwogen dat de beslissing op 16 maart 2023 aan appellant is bekendgemaakt, zodat hij uiterlijk op 27 april 2023 zijn administratief beroep had moeten indienen. Omdat hij het administratief beroep op 2 mei 2023 heeft ingediend, was hij te laat. Het CBE heeft geen aanleiding gezien om te oordelen dat er in dit geval sprake was van een verschoonbare termijnoverschrijding.

De beslissing is aan appellant bekendgemaakt op 16 maart 2023, zodat de termijn voor het indienen van een beroepschrift op grond van artikel 6:7 en artikel 6:8 van de Awb is begonnen op 17 maart 2023 en is geëindigd op 27 april 2023. Appellant heeft op 2 mei 2023 zijn administratief beroep ingediend. Daarmee heeft appellant zijn administratief beroep niet tijdig ingediend. Uit artikel 6:11 van de Awb volgt dat niet-ontvankelijkverklaring achterwege blijft als redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. In hetgeen appellant aanvoert is niet gebleken van feiten of omstandigheden op grond waarvan redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat appellant in verzuim is geweest. De Afdeling overweegt hiertoe als volgt. In de rechtsmiddelenclausule die in de beslissing van 16 maart 2023 is opgenomen, is vermeld dat binnen zes weken na dagtekening beroep kan worden ingesteld bij het CBE. Gelet hierop had voor appellant duidelijk kunnen en moeten zijn tot wanneer de beroepstermijn liep. Anders dan de door docenten gehanteerde termijn van drie weken voor het nakijken van een tentamen, betreft de in artikel 6:7 van de Awb genoemde termijn van zes weken een wettelijke termijn. Omdat geen sprake is van bijzondere omstandigheden die maken dat de termijnoverschrijding niet aan appellant kan worden toegerekend, wordt niet toegekomen aan de beoordeling van eventuele andere mee te wegen aspecten zoals appellant omvang van de overschrijding. De conclusie is dat het CBE het administratief beroep van appellant terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Dit betekent dat de Afdeling, net als het CBE, niet toekomt aan een inhoudelijke beoordeling van de zaak.

Het beroep is kennelijk ongegrond. Deze uitspraak is niet gepubliceerd door de ABRvS.

9. ABRvS - Kennelijk niet-ontvankelijk – ongegrond

De laatste ongegronde uitspraak van de ABRvS is ingediend naar aanleiding van een kennelijk niet-ontvankelijk besluit van het CBE wegens het te laat ingediende beroepschrift, waarbij appellant het heeft nagelaten aan te geven waarom hij zijn beroep te laat heeft ingediend. De grieven van appellant zien met name toe op het niet gevoerde minnelijke schikkingsgesprek. Uit de overgelegde correspondentie blijkt dat de examencommissie diverse pogingen heeft ondernomen een gesprek plaats te laten vinden. Uiteindelijk heeft appellant laten weten dat hij de examencommissie zou informeren wanneer hij beschikbaar was voor een gesprek. Op de zitting heeft hij erkend dat hij dit niet heeft gedaan. Hij is op enig moment uitgeschreven en heeft het er toen bij gelaten. De Afdeling is van oordeel dat uit de houding en feitelijke gedragingen van appellant terecht de conclusie is getrokken dat hij geen gesprek tot minnelijke schikking wenste te voeren. Bij deze stand van zaken moet het verzuim in de eerdere procedure geacht worden te zijn hersteld. Appellant heeft gedurende deze periode ook niet nader toegelicht waarom zijn administratief beroepschrift te laat was en of die termijnoverschrijding verschoonbaar zou moeten worden geacht. Het administratief beroep is dus terecht niet-ontvankelijk verklaard. Het beroep is ongegrond verklaard. (zie: <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@138664/202300072-1-a2/>).